

Succeslessen; maar dan anders (2)

Na het gesprekje met Maxine Webner (zie interview op pag 4) was ik enthousiast geworden en wilde meer weten. Daarop ben ik de zaal ingegaan en mocht ik, na toestemming, een sessie van een klas meemaken. Als iedereen is geweest, vraag ik een student zijn verhaal te vertellen. Aan het woord is Jannai.

INTERVIEW EN FOTO HANS DIJKHOFF

De zaal is gehuld in het donker. Slechts twee floodlights zorgen ervoor dat de solisten goed te zien zijn, terwijl het publiek in het donker zit. Zo waant de solist zich onbespied... Ik zie veel dansers hun performance doen. Bijna de laatste is Jannai. Hij gebruikt als een van de weinige studenten hulpmiddelen. Zo zet hij een turnblok neer als bureau en legt een tennisracket neer. Er volgt een indrukwekkende dans. Ik ben benieuwd of zijn verhaal overeenkomt met wat ik uit de dans heb opgemaakt.

"Wat je in mijn solo ziet, is mijn worsteling tussen mijn tennisverleden en mijn schoolverleden. Ik tenniste op redelijk hoog niveau en dat heeft een grote impact gehad op mijn schoolprestaties. Daardoor zag mijn tennisverleden er rooskleuriger uit dan mijn schoolverleden. Tot een bepaald moment. Toen draaide het als het ware om. Naarmate mijn schoolprestaties beter werden, ging het met tennis minder goed."

Is dat echt een keerpunt geweest?

"Ik zat in een rotperiode waarin tennis niet lekker ging en ik ook van school wisselde. Toen ontdekte ik dat ik eigenlijk best goed kon leren. En nu zit ik hier (op de ALO)."

Was het altijd al een droom om docent lichamelijke opvoeding te worden?

"Nee, dat niet. Ik deed de havo ben toen een aantal opleidingen gaan doen die er helemaal niet toe doen. Toen ging ik naar een roc voor Sport en Beweging. Vanaf die tijd kwam ik erachter dat het dit wel iets was wat mij ligt. Dat was interessant en ik ben gaan kijken wat

ik verder kon. Mijn oud-docenten hebben hier ook op school gezeten. Met hen heb ik geoeftend voor de selectiedag.

Ik dacht er vroeger wel vaker aan om docent te worden maar docent LO is pas vanaf het roc".

Nu heb je deze solo gedaan maar dans is volgens mij niet helemaal jouw ding. Hoe ging dat proces?

"Het is een opdracht dus je weet dat het moet en eigenlijk weet je ook wel dat je het kunt maar je loopt je toch een hele tijd op te vreten in de aanloop naar dit moment. Toch is dat best wel raar want we hebben al veel vaker dingen moeten doen die je niet helemaal lagen. Die zijn ook allemaal goedgekomen, dus dit komt ook goed. Maar je moet wel tot dat punt weten te komen en als je er dan bent, moet je er ook voor gaan".

En hoe voelt dat nu?

"Opluchting. Trots, blij dat je het hebt gedaan en dat het goed is gegaan. Weinig foutjes gemaakt. Ja, heel lekker."

Denk je dat je klasgenoten jouw worsteling hebben gezien?

"Ik weet het niet. Ik denk eigenlijk van wel. In het begin was ik vrijuit aan het tennissen en na het leren was ik boos met het racket. Dat kregen ze wel mee maar het precieze verhaal dat zullen ze niet weten."

De zaal wordt weer verlicht door de TL en de attributen worden opgeruimd. Het is klaar. Ik wil echter het precieze verhaal achter deze opdracht weten en ga daarom in gesprek met docent Sander Plomp (zie interview op pag. 6)

Contact

hans.dijkhoff@kvlo.nl

Kernwoorden

pedagogische verantwoordelijkheid, zelfreflectie, themaonderwijs